

Amalievej 20
1875 Frederiksberg C

Telefon 3324 4266
Telefax 3324 0242

Giro: 9 00 19 64
CVR-nr.: DK 591 985 13
E-mail: info@skovforeningen.dk

Miljøminister
Karen Ellemann
Højbro Plads 4
1200 København K

24. februar 2011

Kære Karen Ellemann

Vedr.: Fremme af anvendelsen af frivillige aftaler i naturbeskyttelsen

Tak for dit svar på vores henvendelse af 21. januar 2011.

Vi er glade for, at dit udgangspunkt er, at naturindsatsen på private arealer så vidt mulig skal gennemføres ad frivillighedens vej. Og at de private lodsejere skal kunne have tillid til aftaler, der indgås med offentlige myndigheder.

Du nævner i dit svar, at du finder, at de problemer vi peger på, er begrænsede. Det kan selvfølgelig være korrekt, når vi kun ser på de nuværende aftaler om MVJ, men vores henvendelse var også mere tænkt på den fremadrettede forvaltning, hvor der lægges op til brug af frivillige aftaler til sikring af bl.a. habitatdirektivets bilag 4-arter.

Derfor forsøgte vi at beskrive nogle situationer, hvor forudsætningerne for sådanne indgåede aftaler ændres i aftaleperioden og hvor en tilbagevenden til den oprindelige drift – som var forudsat ved aftaleindgåelsen - bliver umuliggjort. Det er frygten for dette, der kan afholde lodsejere fra at indgå aftaler med offentlige myndigheder om fremme af naturværdierne.

En ændring af § 2 i bekendtgørelse nr. 1172 af 20. november 2006 om beskyttede naturtyper som foreslået af Skovforeningen siden 2008, vil i en lang række situationer kunne råde bod på dette.

Vi vil gerne uddybe dette lidt i forhold til vores tidligere skrivelse:

En ejer indgår en aftale med en offentlig myndighed om en særlig drift af et areal. I aftaleperioden gennemføres en lovændring, der indfører en generel § 3-beskyttelse af den naturtype, som allerede findes på arealet. Beskyttelsen af de ferske enge og overdrev i 1992 var et meget tydeligt eksempel herpå.

Din egen styrelse – den daværende Skov- og Naturstyrelse – skrev dengang, at bekendtgørelsens bestemmelser om retten til at vende tilbage til den oprindelige drift af arealer, der i aftaleperioden var *vokset* ind i en generel beskyttelse, kunne anvendes af ejeren i denne situation.

Men Naturklagenævnet var af en anden opfattelse, idet Nævnet samtidig gav udtryk for, at arealerne ikke var *vokset* ind i beskyttelsen, men var blevet omfattet af beskyttelsen som følge af en lovændring. Nævnet udtalte samtidig, at Miljøministeriet – hvis ministeriet måtte være af den opfattelse, at denne situation også skulle omfattes af bestemmelsen - blot kunne have ændret bekendtgørelsen i overensstemmelse hermed.

Det er den gennemførelse, som Skovforeningen beder om.

Ændringen bør også gælde for aftaler om en særlig drift af et areal, som medfører, at en bilag 4-art i habitatdirektivet indvandrer på arealet. Såfremt en tilbagevenden til den oprindelige drift ved aftaleudløb vil være i strid med beskyttelsen af denne art, vil en tilbagevenden til den drift, der var gældende før aftaleindgåelsen, være ulovlig.

Det er sådanne situationer, der gør, at lodsejeren ikke kan have tillid til indgåede aftaler med offentlige myndigheder. Og det mindsker mulighederne for at give naturværdierne et løft ad frivillighedens vej. Det er nemlig slet ikke sikkert, at ejeren ved aftaleudløb overhovedet vil benytte muligheden for at vende tilbage til den oprindelige drift, men den blotte tilstedeværelse af muligheden for at blive forhindret i dette, kan afholde ejeren fra at indgå en sådan aftale.

Så skal lodsejerne kunne have tillid til indgåelsen af frivillige aftaler med myndighederne, skal de forudsætninger, der var gældende ved aftaleindgåelsen også være gældende ved aftaleudløb.

Dette vil let kunne sikres ved den foreslåede bekendtgørelsesændring.

Med venlig hilsen

DANSK SKOVFORENING

Jan Søndergaard / Tanja Blindbæk Olsen